

*Sprawozdanie komisji budżetowej PRL
o projekcie ustawy budżetowej na 1955 r.*
— patrz str. 2

A · PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

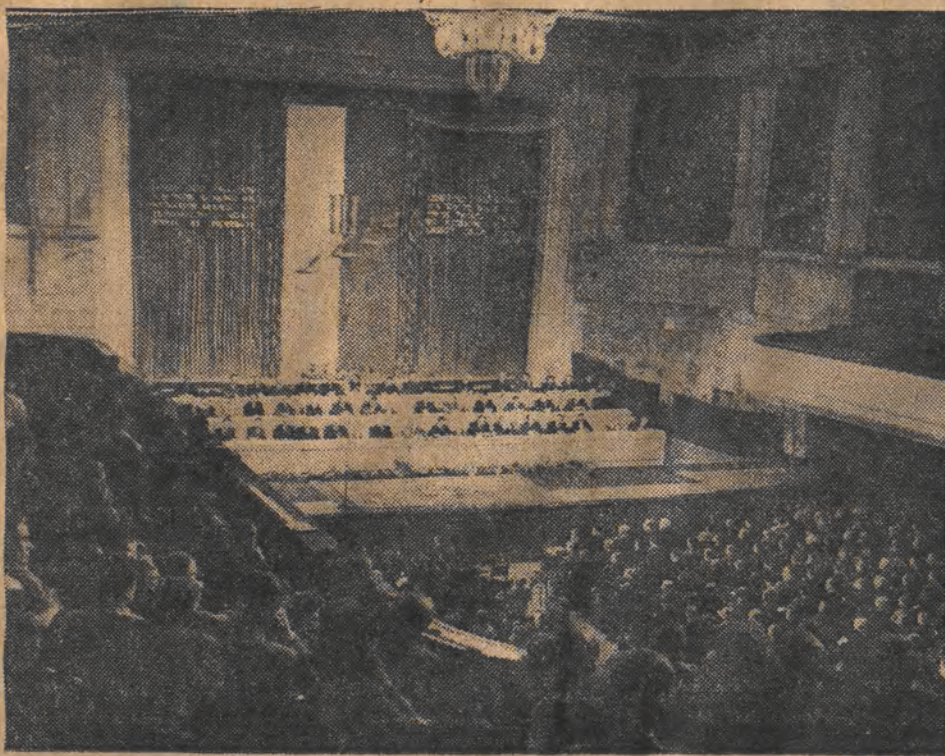
NR 81 (3333) ROK XI ŁÓDŹ, WTOREK, 5 KWIETNIA 1955 ROKU CENA 15 GR

Kolejne posiedzenie VI sesji

Z III Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju

Sejmu PRL

Z III Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju

NA ZDJECIU: widok ogólny sali obrad.

Uczestnicy III Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju podpisali pierwszy apel Biura Światowej Rady Pokoju.

NA ZDJEĆIU: apel podpisują (od lewej) marynarz M. Przypiąk ze Szkoły Oficerskiej Mar. Woj. w Gdyni, górnik Wł. Olejarsz z kopalni „Nowa Ruda”, górnik Józef Szulc, reżyser przodowy z kopalni im. Stalina i Albina Barwicka przewodnicząca Rady Zakładowej Zakładów Bawelnych „Stare Budkowice”.

Nie szczędźmy wysiłków

Warszawy, z sali Filharmonii Narodowej, z której przed paroma tygodniami zszedł świat dziesiątych chopinowskich mazurków i etюд, 3 kwietnia padły w świat słowa, mówiące o pokoju, o woli narodu polskiego niepozwalająca sił, by sprawa pokoju zwyciężyła. Słowa, mówiące, że naród polski będzie bezkompromisowo i z całą energią walczył o to, by narody mierzyły swe siły na polu gospodarczym, na polu kulturalnym, a nie na polach bitew. By realizacja pomiędzy poszczególnymi państwami, niezależnie od ich ustroju społecznego - politycznego, przejawiała się w rozsądnych wskaźnikach pokojowej produkcji, przejawiała się w rozsądnych danych o liczbie uczącej się młodzieży, przejawiała się w szlachetnej walce o lepsze wykonanie dzieł Chopina, Bacha czy Beethovena. By nie przejawiała się natomiast w wojennych zmaganiach.

„Nasz ruch pokoju — mówił Jarosław Iwaszkiewicz w czasie obrad III Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju — związany jest z życiem naszego narodu, bo przecież cała nasza praca, cała twórczość, cała budowa i przebudowa naszego życia jest jednym wielkim czynem pokojowym”.

Walczymy o pokój, zdecydowanie przedstawiające się odradzaniu w świecie tych sił, które zawsze zagrażały pokojowi. Walczmy o pokój, pomagając się, by największe osiągnięcia myśli ludzkiej służyły człowiekowi, służyły ułwatleniu mu jego walki o lepszą przyszłość, a nigdy nie były wykorzystane w celach wojennych. Walczmy o pokój, nie szczędząc sił, by w drodze rozważań, rozwiązywane były sporne problemy międzynarodowego, by stosunki pomiędzy wszystkimi państwami na świecie oparły się na zasadzie pokojowego współistnienia. Walczmy o pokój, wykorzystując każdą okazję prowadzącą do zbliżenia między narodami. Walczmy o pokój — i to jest bodaj że naszym najważniejszym wkładem w te wielką sprawiedliwą walkę — pomnażając siły naszej ludowej ojczyzny, a tym samym przyczyniając się do zwiększenia gospodarczej, materialnej potęgi obzu pokoju.

Jasno i wyraźnie formułuje te myśli rezolucja Kongresu. „Chlubnym obowiązkiem naszego narodu jest pełne poparcie sił pokoju w ich zmaganiach z siłami wojny. Każdy z nas na swoim odcinku pracy, wykonując swe obowiązki wobec narodu i państwa, walcząc o wzrost wydajności pracy, o rozwój produkcji, o równość, o zdrowie i dobrobyt, o wzbogacenie naszego życia kulturalnego, pomaga tym samym sprawie pokoju”.

„Nie wolno nie doceniać wzrostu niebezpieczeństwa nowej wojny w związku z ratyfikacją układów paryskich — pisze dziennik „Prawda” w art. pt. „Wzmóc walkę przeciw agresywnym planom”. Ale jednocześnie nie można zapominać, że agresywne siły są pozbawione poparcia ze strony narodów, że zajmują one niepewne pozycje i że sprzeciwiają się im zdecydowanie siły pokoju i postępu”.

Jakże wymownie o potęgę tego sprzeciwu świadczy fala oporu, jaka dała zalewała się — w tym przeciwko hitlerowskiemu „Achtung!”, brzości „Imperialu” i całej polityce szatańską atomowego. Jakże głęboką wymowę ma fakt, że w tym samym dniu, kiedy w Poczcie radził Kongres Pojoko, w Paryżu trwały obrady ogólnonarodowego zgromadzenia sił pokojowych. Narody polski, francuski, wszystkie narody świata, w tym również i niebieskie, łączą się we wspólną walce o to, co jest najdroższe każdemu narodowi — o pokój. Natężeniem w tej walce są niemożone wysiłki Związku Radzieckiego, których wyrazem są aż po raz ponownie obrady rozwiązania w drodze rokowań spornych problemów między narodowych.

Kongres nasz podjął uchwałę dużej doniosłości. Kongres poparł w całej rozciągłości decyzje, jakie przyjął konferencja moskiewska na wypadek ratyfikacji układów pokojowych. Kongres postanowił przewodzić w dniach 16-17 kwietnia w Warszawie Polsce akcji zbierania podpisów pod wiedeńskim apelem Biura Światowej Rady Pokoju, domagającym się zakazu stosowania broni masowej zagłady i niszczenia jej zasobów. „Uczynimy wszystko” — stwierdza rezolucja Kongresu — by manifestacja ta wygadała godnie i potężnie, jej stałą się jeszcze jednym przejawem siły i zwartości Orolnopolskiego Frontu Nadbowego, wlerym świadectwem rosnących sił naszego ardu i jego aktywnej woli pokoju.”

Zbieranie podpisów pod apelem wiedeńskim będzie wyrazem naszej solidarności z innymi narodami, wyrazem jednoci naszego ardu w walce przeciwko tym, którzy wyrażają światu bronią masowej zagłady. Włączając się do akcji zbierania podpisów pod apelem wiedeńskim, przyczynimy się o zwiększenia siły żądania, jakie stawia ludzkość. Przed paru laty — z innymi narodami składalimy swe podpisy pod apelem sztokholmskim, żądającym zakazu życia broni atomowej. Nieleżn z nas zakonawiał się wówczas nad skuteczności tej formy walki przeciwko szataństwu atomowemu. Okazało się, że owym 600 milionów podpisów, jakie znalazły się pod apelem sztokholmskim, było skuteczną zaporą przeciwko atomowemu awanturkizmowi, która ostryżmała zbrodnicze ręce, gotujące się o zrużczenia bomb atomowych w Korei.

Od siły naszego obzo, od zdecydowanej roli i postawy narodów zależy w ostatecznym rachunku przyszłość naszego i wszystkich ardu. Nie szcedzimy swych sił w walce o to, by wykość samolotów nie zagluszyl hopinowskich polonezów, by huk armat nie oderwał chłopca od roli, młazara od nielni, a naukowca od mikroskopu. Nie szcedzimy swych sił w walce o to by matki mogły z pełnym spokojem hysleć o przyszłości swych pociec, a młodzi ludzie kładać swe plany życiowe z pełną świadomością, że wrogiem narodów nie uida się zniszczenia tych zakłócić.

Kolejne posiedzenie VI sesji Sejmu PRL odbyło się w dniu 4 kwietnia br. Posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Jan Dembowski. Na obrady przybyli członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkim, członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele oraz sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Porządek dzienny obejmuje: sprawozdanie komisji budżetowej o projekcie ustawy budżetowej na rok 1955 oraz sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Rady Ministrów z wykonania budżetu państwa za rok 1953.

Następne posiedzenie Sejmu
wyznaczone zostało na dzień
5 bm., na godz. 10.

Skład Prezydium Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju

W dniu 3 bm. na III Ogólnopolskim Kongresie Pokoju wybrano Polski Komitet Obróńców Pokoju. Komitet ukonstytuował się w następującym składzie:

Przewodniczący PKOP —
Jarosław Iwaszkiewicz — li-
berat.
Prezydium PKOP:

Stanisław **Antoniak** — inżynier Zakładów Mechanicznych „Ursus”, Wacław **Barciowski** — przewodniczący CKS, zastępca przewodniczącego Rady Państwa, Kazimierz **Beldowski** — tkacz — przewodnik pracy z Łodzi, Janina **Broniewska** — literatka, ks. prof. dr Jan **Czuj** — rektor Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Leonida **Chomak** — lekarz, Ostrów Wielkopolski, Maria **Dąbrowska** — literatka, Ryszard **Depersinski** — sekretarz PKOP, Oścień **Duski** — poseł, Eugeniusz **Elibisz** — artysta — malarz, prof. ASP, Władysław **Góral-**

W trzy lata wzniesiony

NA ZDJĘCIU: Pałac Kultury i Nauki im. Józefa Stalina

[illegible]

NA ZDJĘCIU: hall wejściowy Teatru Dramatycznego mieszczącego się w Pałacu.

Coraz więcej zakładów Ł O D Z I i województwa podejmuje zobowiązania 1-majowe

Ludzie pracy z Łodzi i województwa łódzkiego pragną jak najgodniej powitać tegoroczne święto 1 Maja i dlatego z dnia na dzień wzrasta ilość podejmowanych zobowiązań.

Sesja naukowa PAN

poświęcona problemowi
bezpieczeństwa zbiorowego w Europie

W Sali Kolumnowej gmachu Urzędu Rady Ministrów w Warszawie toczą się w dalszym ciągu obrady sesji naukowej Polskiej Akademii Nauk, poświęconej problemowi bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

**Z obrad francuskiego
ogólnonarodowego
zgromadzenia
sił pokojowych**

3 km. w toku obrad francuskiego ogólnonarodowego zgromadzenia sił pokojowych wygłosił przemówienie przewodniczący Światowej Rady Pokoju, Joliot-Curie

Joliot-Curie wezwał naród francuski, aby odpowiedział na apel Światowej Rady Pokoju i wziął jak najbardziej czynny udział w kampanii zbierania podpisów pod apelem wiedeńskim.

W pierwszym dniu obrad—30 bm. uczestnicy sesji omówili zagadnienie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie w okresie międzywojennym. Podstawą do szerokiej dyskusji na ten temat był referat wygłoszony przez członka rzeczywistego PAN — prof. Zygmunta Wojciechowskiego.

Prof. Wojciechowski wskazał, że polityka mocarstw zachodnich w okresie międzywojennego dwudziestolecia była w swej istocie polityką głęboko antyeuropejską. Nie tylko ZSRR, ale Niemcy i inne państwa Europy miały zgodnie z zamierzeniami tej polityki, wykrwawić się, wyciągając kaszany z ognia wojny w imię interesów imperializmu anglo- amerykańskiego.

Reasumując — prof. Wojciechowski wysuwa następujące wnioski: dla utrwalenia pokoju w Europie potrzebna jest współpraca wszystkich państw europejskich, ujęta w taki system bezpieczeństwa, który nie pozostawia by agresorowi żadnej możliwości działania. Wszelkie koncepcje zamkniętych ugrupowań muszą z żelazną konsekwencją skończyć się katastrofą dla całej Europy, przede wszystkim zaś właśnie dla państw Europy zachodniej. Taka jest nauka historii.

Nad referatem wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos wybitni uczeni polscy i zagraniczni.

W drugim dniu sesji — b.m. jej uczestnicy wysłuchali referatu profesora Uniwersytetu Warszawskiego — Manfreda Lachsa na temat: „System bezpieczeństwa zbiorowego a sprawa bezpieczeństwa i pokoju”. Koreferat wygłosił: profesor Uniwersytetu Warszawskiego Cezar Berezowski — „O układach wzajemnej pomocy w systemie bezpieczeństwa zbiorowego” oraz profesor Uniwersytetu Poznańskiego Tadeusz Cyprjan — na temat „System bezpieczeństwa zbiorowego, zagadnienie zakazu broni masowej zagłady”.

ZAKŁADY MECHANICZNE IM. STRCZYŁEYKA

W Zakładach im. Strzelyczyka jako jeden z pierwszych zlozyl zobowiazanie na czesc 1 Maja mody slusarz Michalak. Oswiadczyz, ze w imieniu calej zalogi, ze oddzial montazu o jeden dzien przyspieszy wykonanie planow w kwietniu. Blacharz Sitarski wraz ze swoimi wspolpracownikami pracy postanowil przyspieszyc w tym samym okresie czasa 10 arkuszy blachy. Brygada miedziozwartow. Golca przyspieszy montaz trzech maszyn przeznaczonych na eksport. Zaloga odwolni o trzy dni skroci termin wykonania planu miesiecznego. Cenne zobowiazania podjeli rowniez pracownicy warsztatu elektrycznego,

Czyn Pierwszomajowy nie ogranicza się tylko do zakładów produkcyjnych, ale obejmuje coraz szersze kręgi. Oto na zebraniu komitetu domowego przy ul. Małej nr 7 podjęto uchwałę, w której m. in. czytamy: „Dobrze są nam znane uchwały III Plenum KC PZPR. Zdajemy też sobie sprawę, że wykonanie tych zadań zależy jest, tylko od wkładu pracy każdego oby-

watela, a więc do wkładu pracy nas, mieszkańców posesji przy ul. Malej nr 7. Chcemy być w pierwszym szeregu tych, którzy walczą o szybsze podniesienie stopy życiowej nas pracujących, o utrwalenie pokoju. Chcemy być również wśród tych, którzy czynem witają święto 1 Maja. W związku z tym postanawiamy, że będziemy oszczędzać wodę i światło, dbać o czystość i estetykę całej posesji. Drobne naprawy i remonty będziemy wykonywać we własnym zakresie, a w oknach mieszkań założymy skrzynki z kwiatami.

Do podjęcia podobnych zobowiązań — piszą lokatorzy zamieszkali przy ul. Małej nr 7 — wzywamy komitety domowe i wszystkich mieszkańców dzielnicy Łódź - Po-

ZPB W PIOTRKOWIE

Bardzo uroczysty przebieg miała masówka w Piotrkowskich ZPB im. Nowotki – pisze nasz korespondent tow. Bykowski – przybyli na nią bowiem delegacje związków z Niemieckiej Republiki Demokratycznej i z Francji.

W czasie zebrania jeden z delegatów francuskich serdecznie pozdrowił wólkniarzy Piotrkowa w imieniu wólkniarzy całej Francji, stwierdzając, że masy pracujące w jego kraju ani na chwilę nie ustają w walce przeciwko re-militaryzacji Niemiec zachod-

dnich, w walce o utrwalenie pokoju.

Założa Zakładów Im. No-
wego zapewnili towarzyszy
NRD i Francji, że jak jeden
maż złoży swe podpisy pod
apelem widziaskim.

Następnie przystąpiono do
podejmowania zobowiązań.
Między innymi pracownicy
podziału końowego przedła-
ni cienkoprzędnej postanowi-
li pracować bezbiednie i do
minimum ograniczyć ilość
płatanki. Wrzesciarki za-
miany pierwszej zmniejsza-
ją ilość odpadków o 0,5 proc.,
ZMP-owcy z przedłani cieni-
koprzędnej zobowiązali się o-
czyszczać cewki oraz dbać o
czystość maszyn.

**Przyjęcie w ambasadzie
WRL
z okazji 10 rocznicy
wyzwolenia**

W dniu 4 bm. ambasador Węgierskiej Republiki Ludowej w Polsce — Lajos Draho wydał w salach ambasady przyjęcie z okazji 10 rocznicy wyzwolenia Węgier przez Armię Radziecką.

stwa z przewodniczącym Rad
Państwa Aleksandrem Za
wadzkiem na czele, członkowi
rządu z prezesem Rady Mini
strów — Józefem Cyrankiewi
czem na czele, przedstawicie
le władz naczelných stron
niectw politycznych i organiza
cji społecznych, generalicja

Członkowie Prezydium Zarządu Stołecznego ZMP w gościnie u łódzkich ZMP-owców

Pobyt delegacji zakończył się wspólnym posiedzeniem członków Prezydium Zarządu Stołecznego i Łódzkiego ZML. Członkowie prezydiów obu zarządów postanowili przystąpić do współzawodnictwa w zakresie przygotowań do Festiwalu.

Nieustanny, pokojowy rozwój naszej gospodarki i szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących — oto główne wytyczne budżetu Polski Ludowej

Sprawozdanie komisji budżetowej o projekcie ustawy budżetowej na rok 1955
wygłoszone przez posła E. Gierka na VI sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WYSOKI SEJMIE!

Przedłożony przez rząd do uchwalenia projekt budżetu państwa na rok 1955, ostatni rok Planu 6-letniego, wynika z nakreślonych na II Zjeździe PZPR zadań oraz uchwał III plenum KC PZPR w sprawie wzrostu zadań gospodarczych na rok 1955.

Budżet ten jest wyrazem konsekwentnego dążenia naszego rządu do systematycznego i szybkiego podnoszenia stopy życiowej mas pracujących drogą przyspieszenia wzrostu produkcji rolniczej, powiększenia produkcji i poprawy jakości artykułów powszechnego użytku w oparciu o szybkie tempo rozwoju przemysłu ciężkiego.

Budżet jeszcze raz podkreśla decydującą rolę i znaczenie ciężkiego przemysłu jako trwałej podstawy wzrostu produkcji towarowej masowego spożycia, socjalistycznej przebudowy wsi i rozwoju spółdzielczości produkcyjnej, jako podstawy rosnącej siły i obronności naszego państwa ludowego.

Rządowy projekt budżetu państwa na rok 1955 zamknięty jest po stronie dochodów kwotą 122 miliardów złotych, a po stronie wydatków kwotą 114,9 miliarda złotych, co oznacza nadwyżkę dochodów nad wydatkami 7,1 miliarda złotych. Fakt, iż budżet na rok bieżący zamknięty jest poważną nadwyżką dochodów nad wydatkami, stanowi dowód siły i stałego rozwoju naszej gospodarki narodowej, z którą budżet jest w sposób nierozłączny związany i która stanowi podstawę stałego wzrostu dochodów budżetowych.

Budżet państwa na rok bieżący wykazuje zarówno po stronie dochodów, jak i po stronie wydatków poważny wzrost w stosunku do roku ubiegłego, co jest świadectwem rozwoju gospodarki narodowej i coraz pełniejszego zaspokajania stałych rosnących potrzeb społeczeństwa.

Dochody budżetu państwa wynoszące 122 miliardy złotych wykazują w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrost o 6,7 proc., wydatki natomiast ustalone na kwotę 114,9 miliarda złotych wzrastają o 10,3 proc.

W dochodach budżetowych podstawowe znaczenie posiadają dochody z gospodarki uśpołecznionej, które (wraz ze składkami za ubezpieczenia społeczne) wynoszą w bieżącym roku 105,3 miliarda złotych, to jest 86,3 proc. całości dochodów. Dochody te wzrastają w porównaniu z r. 1954 o 8,1 proc.

Zasadniczym źródłem dochodów budżetowych z gospodarki uśpołecznionej jest akumulacja przedsięwzięcia socjalistycznych.

Dochody budżetowe z podatków od gospodarki, nieuspołecznionej oraz z podatków i opłat od ludności mają budżecie mniejszy ciężar gatunkowy. Wynoszą one łącznie 12,8 miliarda złotych, tj. 10,5 proc. ogólnej kwoty dochodów.

W wydatkach budżetu państwa największy udział przypada na gospodarkę narodową. Finansowanie gospodarki stanowi ponad połowę ogólnych wydatków budżetowych. Ponad 1/4 całości wydatków przeznaczona jest na finansowanie usług społecznych i kulturalnych. Łącznie wydatki na gospodarkę narodową oraz na usługi społeczne i kulturalne stanowią 78 proc. wydatków budżetowych na rok 1955. Świadczy to dobitnie o pokojowym charakterze naszej gospodarki i naszego budżetu, jak również o stałej trosce partii i władzy ludowej o rozwój ekonomiczny kraju i coraz lepsze zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi pracy.

Nakłady inwestycyjne w przemyśle mają na celu zwiększenie potencjału gospodarczego naszego kraju i stworzenie warunków nie tylko do wykonania poważnych zadań produkcyjnych w roku 1955, ale i ich wzrostu w latach następnych.

Na obronę narodową przeznaczają się w budżecie państwa na 1955 rok, 11,9 miliarda złotych, co stanowi 10,4 proc. całości wydatków budżetowych. Wydatki na cele obronne zapewniają umocnienie siły obronnej naszego kraju, będącej gwarancją naszej niezawisłości.

Rok ubiegły charakteryzuje się szeregiem poważnych zwycięstw odniesionych przez siły pokroju państwa. Wyrazem tego jest wola walki o pokój milionowych rzesz ludzi pracy, kobiet, mężczyzn i młodzieży naszego kraju, wyrażona w rezolucji III Kongresu Obronców Pokoju, który w dniu wczorajszym obradował w naszej stolicy — Warszawie. Nie zapomniamy jednak o potrzebie posiadania silnej armii wyposażonej w nowoczesny sprzęt, uzbrojenie.

Główny wysiłek naszego narodu i rządu był i jest skierowany na rozwój budownictwa pokojowego. Wyrazem tego jest wola walki o pokój milionowych rzesz ludzi pracy, kobiet, mężczyzn i młodzieży naszego kraju, wyrażona w rezolucji III Kongresu Obronców Pokoju, który w dniu wczorajszym obradował w naszej stolicy — Warszawie. Nie zapomniamy jednak o potrzebie posiadania silnej armii wyposażonej w nowoczesny sprzęt, uzbrojenie.

W roku 1954 wyniosły one bowiem 9,7 proc. ogółu wydatków budżetu, a w budżecie na rok 1955 stanowią 9,0 proc. Niemniej udział wydatków na administrację w budżecie państwa jest jeszcze zbyt wysoki.

Przy ogólnym wzroście wydatków budżetowych na gospodarkę narodową o 7,7 proc., wydatki na rolnictwo i leśnictwo wzrosły w roku bieżącym o 21,8 proc. w stosunku do roku ubiegłego.

Bezpośrednia pomoc finansowa dla indywidualnego rolnictwa będzie w dalszym ciągu udzielana w drodze kredytów bankowych. Suma tych kredytów wzrosła w stosunku do wykonania 1954 roku o 20 proc., w tym wzrost kredytów długoterminowych wyniesie przeszło 40 proc. Kredyty udzielane będą głównie na podnoszenie hodowli, na produkcję roślinną oraz na remonty i budownictwo.

Kredyty bankowe przewidziano również dla członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników rolnych i leśnych, pracowników PGR, a także dla rzemieślników wiejskich.

W roku 1955 zwiększył się znacznie wysiłek nad upowszechnieniem wiedzy rolniczej. Wydatki na ten cel wzrosły o 45,5 proc.

Ważną dźwignią podnoszenia produkcji rolnej i postępu na wsi są POM i GOM. Wydatki na ośrodki maszynowe wzrosły o 31,2 proc. Oznacza to dalszy wzrost liczby POM o

raz wzrost wyposażenia ośrodków w traktory i nowoczesne maszyny rolnicze. Liczba traktorów w POM w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM wyniesie w 1955 r. blisko 22 tysiące.

Na elektryfikację wsi przeznaczają się o 24 proc. więcej niż w roku ubiegłym.

Poważne wydatki z budżetu, szczególnie na nakłady inwestycyjne, przeznaczają się dla PGR.

Dalszym ogniwem w konsekwentnie przeprowadzanej polityce coraz szerszego, pełniejszego zaspokajania potrzeb bytowych ludności miast i wsi są również budżety terenowe.

Rozwój budżetów terenowych w roku 1955 charakteryzuje się nie tylko wzrostem ich absolutnych kwot, ale również podniesieniem się procentowego udziału sumy tych budżetów w stosunku do ogólnej kwoty budżetu państwa.

W latach 1952 i 1953 udział budżetów terenowych w ogólnej kwocie budżetu państwa wynosił 13,6 proc., w roku 1954 — 13,7 proc., a według projektu na rok 1955 — wzrasta do 14,3 proc.

Również wyniki wykonania budżetów terenowych ulegają z roku na rok poprawie dzięki okrzepnięciu aparatu władz terenowych i usprawnianiu metod pracy.

Wzrostowi roli rad narodowych jako gospodarza terenu odpowiada stały wzrost ich uprawnień w zakresie gospodarki budżetowej w okresie lat 1951 — 1954.

Dalszym przejawem rozszerzenia się uprawnień rad narodowych w budżecie 1955 roku jest wyposzczenie w tym roku po raz pierwszy dzielnicowych rad narodowych w uprawnienie do uchwalania i wykonywania budżetów dzielnicowych. Dotyczy to dzielnicowych rad narodowych: m. st. Warszawy, m. Łodzi oraz Krakowa, Wrocławia, Poznania, Stalino, Gdańska i Szczecina.

Ustalona w określonym powyżej trybie globalna kwota wydatków budżetów terenowych na rok 1955 wynosi 16,5 mld. zł, co oznacza wzrost w stosunku do wykonania za 1954 r. o 8,7 proc.

Struktura ekonomiczna budżetów terenowych na rok 1955 wykazuje w porównaniu z wykonaniem za rok 1954 dalsze zwiększenie udziału procentowego wydatków na zadania socjalno-kulturalne i gospodarcze.

Wysoki Sejmie! Komisja budżetowa rozwiązała wniesiony przez rząd projekt ustawy budżetowej na rok 1955. W celu lepszego zapoznania poszczególnych działów budżetu komisja skorzystała z uprawnienia art. 16 regulaminu Sejmu i utworzyła 5 podkomisji: mianowicie: przemysł, rolnictwo i leśnictwo, komunikacja i łączność, administracja i wymiaru sprawiedliwości oraz budżetów terenowych. Zgodnie z tymże artykułem regulaminu Prezydium Sejmu powołało do udziału w pracach tych podkomisji szereg posłów nie wchodzących w skład komisji budżetowej.

Ponadto odpowiednie działy budżetu były rozpatrzone przez komisję obrotu towarowego, komisję oświaty, komisję nauki i kultury, komisję gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz komisję pracy i zdrowia. Wymienione komisje i podkomisje złożyły komisji budżetowej sprawozdania z wyników swych obrad.

W wyniku obrad nad projektem budżetu komisja proponuje zwiększyć wydatki bieżące budżetu państwa w następujących działach o następujące kwoty:

Gospodarka narodowa — 36.105 tys. zł.
Szkolnictwo zawodowe — 4.912 „ „
Oświata i wychowanie — 12.957 „ „
Nauka i szkolnictwo wyższe — 2.959 „ „
Kultura i sztuka — 5.878 „ „
Zdrowie i kultura fizyczna — 36.097 „ „
Administracja — 1.067 „ „

Łącznie zwiększyć wydatki budżetu państwa o kwotę — 99.945 „ „
Z proponowanej kwoty zwiększenia wydatków bieżących budżetu państwa przypada:

Na zwiększenie wydatków budżetu państwa — 29.057 tys. zł.
Na zwiększenie wydatków budżetów terenowych — 70.888 „ „

Równocześnie w wyniku ściślejszego ustalenia wydatków na inwestycje w związku z opracowaniem szczegółowych planów finansowania inwestycji komisja proponuje przesunąć z rezerwy bieżącej budżetu 226.132 tys. zł na wydatki inwestycyjne w poszczególnych działach budżetu, nie zwiększając w ten sposób ogólnej kwoty wydatków budżetu państwa.

Nadto komisja proponuje zmniejszyć dochody z gospodarki uśpołecznionej w budżecie terenowych o 13.005 tys. zł i zwiększyć inne dochody budżetu państwa o kwotę 50 mln. zł. Łącznie zwiększyć dochody budżetu państwa o kwotę 36.995 tys. zł.

W ostatecznym więc wyniku projekt budżetu państwa na rok 1955 ustala:

w dochodach sumę — 121.991.248 tys. zł,
w wydatkach sumę — 114.955.923 tys. zł,
nadwyżkę dochodów nad wydatkami — 7.035.325 tys. zł.

Wielu posłów — członków komisji i podkomisji zgłosiło liczne wnioski i dezerydaty pod adresem poszczególnych ministerstw.

Wnioski i dezerydaty zgłoszone przez posłów dotyczą ważnych dziedzin życia naszego społeczeństwa. Są to dezerydaty, z którymi ludzie pracy zwracają się do swoich posłów. Wszystkie one przeniknęły są głęboko troską o jak najbardziej właściwe ukształtowanie budżetu.

Wszystkie zgłoszone na posiedzeniach komisji i podkomisji wnioski i dezerydaty zostaną przekazane Prezydium Rządu do rozpatrzenia.

Ponieważ niektóre wnioski i dezerydaty zgłoszone przez posłów na sesję budżetową nie zostały przez odpowiednie ministerstwa załatwione, posłowie zgłosili wnioski, aby posiedzenia komisji sejmowych odbywały się częściej, również i w okresach między sesjami sejmowymi.

Obywatele posłowie! Ponieważ liczba zgłoszonych wniosków i dezerydatów jest bardzo znaczna, ograniczamy się do wymienienia tylko części spośród nich.

Zgłoszone zostały m. in. następujące wnioski:

1. W szeregu zakładów pracy kwoty inwestycyjne przeznaczone na budownictwo w zakresie BHP nie zostały użyte zgodnie ze swym przeznaczeniem. Na skutek tego nastąpiły w różnych zakładach pracy karygodne opóźnienia w budownictwie tych urządzeń, tak niezbędnych dla załóg.

W związku z tym posłowie zwracają uwagę resortom przemysłowym, aby otoczono większą kontrolą przebieg robót inwestycyjnych w zakresie urządzeń bezpieczeństwa i higieny pracy i wyrażają postulat wydania przez inwestorów zakazu zużytkowywania sum inwestycyjnych przeznaczonych na urządzenia BHP — na inne cele.

2. W związku z walką o obniżkę kosztów własnych, w celu umożliwienia mobilizacji załóg od początku roku, posłowie zwracają się do rządu o zatwierdzenie planów narodowych w takich terminach, aby zakłady mogły przystępować do opracowywania planów techniczno - przemysłowo - finansowych na początku roku.

3. Posłowie zwracają uwagę ministrom: Przemysłu Lekkiego, Drobego i Rzemiosła a także Handlu Wewnętrznego na pilną konieczność zwiększenia produkcji, urozmaicenia asortymentu i poprawy jakości oraz szerszego zaopatrzenia siel handlowej w odzież i obuwie dla dzieci.

4. Posłowie zwracają uwagę Ministrowi Przemysłu Maszynowego na konieczność poprawy jakości maszyn i narzędzi rolniczych. Należy w fabrykach maszyn rolniczych wzmocnić kontrolę techniczną. PZGS oraz spółdzielnie produkcyjne przy odbiorze maszyn zlecają jakościowo nienależyte, zgłaszając reklamacje do zakładów przemysłowych.

5. Posłowie zwracają się do Ministra Gospodarki Komunalnej, aby w trosce o usprawnienie remontów kapitałowych budynków mieszkalnych opracowane zostały formy uproszczonej dokumentacji pozwalającej na sprawniejsze kontynuowanie i rozszerzanie robót remontowych. Równocześnie należy przyspieszyć usprawnienie administracji budynkami mieszkalnymi mając na uwadze skuteczniejszą ochronę stanu posiadania w tej dziedzinie.

6. W zespołach poselskich nagromadzone są liczne skargi i zażalenia obywateli na braki w handlu. Materiały te powinny być nie tylko analizowane przez rady narodowe wszystkich szczebli, przesyłane do narodowych rad wydziałów handlu i komisji handlu rad narodowych, ale również przez MHW.

7. Posłowie zwracają uwagę Ministrowi Handlu Wewnętrznego na potrzebę usprawnienia pracy Centralnego Zarządu Handlu Owocami i Warzywami. Z wielu terenów przysyłano bardzo liczne przysyłki nieskwapnia przez aparat tego Centralnego Zarządu owoców z gospodarstw chłopskich. W czasie, gdy w miastach ilość owoców jest nie wystarczająca, w województwach: zielonogórskim, koszalińskim, lubelskim, rzeszowskim i innych jesienią 1954 r. pozostała znaczna ilość owoców u chłopów, którzy nie mieli możliwości ich sprzedaży.

8. Posłowie podkreślają konieczność podniesienia operatywności Milicji Obywatelskiej w zakresie ochrony mienia, bezpieczeństwa obywateli i zwalczania chuligaństwa. W tym celu potrzebne jest ściślejsze współdziałanie Milicji z organizacjami społecznymi, lepsze wyposażenie Milicji Obywatelskiej, szczególnie w środki lokomocji i łączności, przeszkolenie kadr milicyjnych, odciążenie od nadmiaru czynności kancelaryjno-biurokracyjnych.

9. Posłowie woj. lubelskiego zwracają uwagę na potrzebę okazania większej pomocy w likwidacji ugorów i szybszym zagospodarowaniu pól wólbów Hrubieszów i Tomaszów. Są to powiaty o najlepszej glebie, jednak za niedobór pod względem gospodarczym, kulturalnym, komunikacyjnym.

Obywatele posłowie! Decydującą pozycją po stronie dochodów budżetowych są dochody gospodarki uśpołecznionej. Podstawą tych dochodów jest akumulacja. Akumulacja przedsięwzięcia socjalistycznego ma wzrosnąć w r. 1955 w stosunku do roku ubiegłego o 11,4 proc. Wzrost ten opierać się będzie na zwiększeniu produkcji i usług, a także obrotów w handlu uśpołecznionym i zwłazniu zbiorowym. Przede wszystkim jednak wzrost ten będzie rezultatem założonej obniżki kosztów produkcji i obrotu o około 7,5 miliarda złotych. Tak więc decydująca walka o obniżkę kosztów produkcji i obrotu pozwoli na dalszy wzrost akumulacji socjalistycznej, na dalszy rozwój gospodarki naszego kraju, stanie się podstawowym elementem w stałym podnoszeniu stopy życiowej mas pracujących.

Każdy przejaw braku troski o wykonanie planów produkcyjnych we wszystkich zakładach może odbić się ujemnie na środkach, jakie państwo ludowe będzie w stanie przeznaczyć na najżywniejsze potrzeby naszego narodu. Konieczny więc jest stały, nieustanny wysiłek i troska o rozwój produkcji rolniczej, wykonanie planu produkcji przemysłowej i planu obniżki kosztów własnych.

O konieczności wzmagania tych wysiłków mówią wyrażnie uchwały III Plenum naszej partii. Ta konieczność wynika z porównania wyników roku 1954 z danymi na rok 1955. I tak przemysł socjalistyczny, który powinien był obniżyć koszty w roku 1954 o 2,9 proc., obniżył je jedynie o około 1,4 proc. A należy zadać sobie sprawę z tego, że każdy procent obniżenia kosztów własnych w samym tylko przemyśle socjalistycznym w roku 1955 oznacza wzrost akumulacji o około 1,6 miliarda zł.

Podstaw tych niedociągnięć leży przede wszystkim poważne marnotrawstwo materiałów i surowców, węgla i energii elektrycznej, niedostateczna troska o ochronę mienia społecznego oraz zła organizacja pracy, przestoły w zatrudnieniu, brak rytmiczności w wykonywaniu zadań produkcyjnych i związana z tym przekroczenia dozwolonych ilości godzin nadliczbowych, niedostateczna troska o należyte wykorzystywanie mocy produkcyjnej maszyn i urządzeń oraz o wprowadzenie wniosków nowatorów i racjonalizatorów, a w konsekwencji nieosiągnięcie planowej wydajności pracy.

W świetle doświadczeń 1954 r. uwzględniając poprawę, jaka nastąpiła w drugim półroczu roku ubiegłego w dziedzinie walki o obniżkę kosztów własnych, można stwierdzić, że zadania uzyskana w roku 1955 oszczędności w kwocie ok. 7,5 mld. zł są realne pod warunkiem natychmiastowego pobudzenia aktywności mas pracujących, a przede wszystkim ruchu współzawodnictwa pracy.

Z chwilą gdy walka z marnotrawstwem pracy ludzkiej, surowców i materiałów, z rozrzutnością w wydatkach finansowych i marnotrawstwem mienia społecznego stanie się jednym z głównych elementów działalności politycznej i organizacyjnej, gdy do walki tej włączą się inżynierowie, technicy i inni specjaliści, gdy na jej czele staną aktywni partyjni i bezpartyjni, wówczas powstaną także warunki dla postawienia nowych i śmielejszych zadań w tej dziedzinie.

W praktyce naszej istnieją niezliczone przykłady świadczące o nieprzebranych możliwościach tkwiących w inicjatywie mas.

Doświadczenia ub. roku, kiedy rozpoczęliśmy pierwsze natarcie w walce o obniżkę kosztów własnych w całej gospodarce narodowej, uczą, że powodzenie mieliśmy tam, gdzie potrafiliśmy uaktywnić załogi, inżynierów i techników, gdzie wystarczyło oddechu do utrzymania atmosfery walki do końca roku.

Wszędzie tam, gdzie administracja przemysłowa wraz ze związkami organizowała systematyczną walkę o ujawnienie rezerw, rodyli się nowe formy tej walki, osiągano konkretne wyniki.

Na czoło zadań w dziedzinie walki o oszczędność surowców i materiałów wysuwa się walka o ponadplanową oszczędność węgla.

Prowadzona uprzednio w ostatnich miesiącach roku ubiegłego kampania oszczędności węgla daje już pewne wyniki i potwierdza ocenę możliwości. Ministerstwo Kolei zadeklarowało zrzeczenie się z przydziału na rok 1955 około 100 tysięcy тонн węgla z tym, że dalsze możliwości będą jeszcze zbadane.

Ministerstwo Hutnictwa zrzeka się przydziału 50 tys. tonn koksu i deklaruje możliwość osiągnięcia dalszych oszczędności. W Ministerstwie Energetyki oszczędności w styżniu wskazywano zużycia węgla poniżej planowanych. Podkreślić należy, że około 75 proc. wartości zużycia węgla przeznacza się na premiovanie pracowników obsługujących i kierujących urządzeniami i gospodarką ciepłą.

Zadania wzrostu produkcji rolnej w 1955 roku są bardzo poważne. Produkcja rolna 1955 roku powinna osiągnąć poziom o 6,2 proc. wyższy niż w 1954 roku, w tym produkcja PGR — o 22 proc.

Zadania roku 1955 są trudne, ale w pełni realne. Głównymi zadaniami w rozwoju produkcji rolnej w 1955 roku jest zapewnienie wydatnego wzrostu w produkcji zbóżowej. Do powiększenia zbiorów r. 1955 powinno dojść dodatkowo 243 tys. ha, zagospodarowanych odłogów, w tym ponad 150 tys. ha, które musimy zagospodarować na wiosnę.

W r. 1955 należy kontynuować rozpoczęte w r. 1954 prace, zmierzające do lepszego zagospodarowania łąk i pastwisk, rozwijając inicjatywę mas chłopskich, zapewniając im niezbędną pomoc techniczną i organizacyjną.

Należy wydatnie wzmocnić zakres prac melioracyjnych, w szczególności na tak ważnych obiektach jak kanał Wieprz — Krzna. Należy w oparciu o inicjatywę mas chłopskich gospodarujących indywidualnie i zorganizowanych w spółdzielniach produkcyjnych wraz z robotnikami PGR nie tylko wykonać, ale i przekroczyć zadania nakreślone w uchwale Prezydium Rządu dotyczącej uprawy kukurydzy, aby w ten sposób rozszerzyć bazę paszową i zaopatrzyć rolnictwo w ziarno kukurydzy w celu rozszerzenia produkcji tej cennej kultury. W r. 1955 powinno nastąpić dalsze umocnienie POM, jako podstawowej dźwigni socjalistycznej przebudowy wsi.

Resorty przemysłowe powinny w jak najkrótszym terminie udzielić wszechstronnej pomocy POM, w szczególności zasilić ośrodki maszynowe kadrami inżynieryjno - technicznymi.

Szybkie wzmocnienie POM — podstawowej dźwigni w socjalistycznej przebudowie wsi powinno w r. 1955 sprzyjać tworzeniu, na zasadach pełnej dobrowoli, powych spółdzielni produkcyjnych, które dają poważną możliwość rozwoju produkcji rolnej, a tym samym stałego podnoszenia stopy życiowej mas pracujących naszego kraju.

Osiągnięcie wzrostu produkcji o 22 proc. wymaga od Ministerstwa PGR, centralnych zarządów, zjednoczeń, zespołów, gospodarstw, pracowników inżynieryjno - technicznych i robotników rolnych wzmocnienia wysiłku. Uwaga Ministerstwa PGR powinna skupiać się na szybkim podniesieniu poziomu produkcji w poważnej liczbie źle dotąd zagospodarowanych zespołów PGR, na szybkim zagospodarowaniu nowopowstałych zespołów i gospodarstw.

Poważny wzrost wydatków na rolnictwo w stosunku do ub. r. nakłada na Ministerstwo Rolnictwa i PGR, a także na cały aparat państwowy i gospodarczy poważny obowiązek należytego wykorzystania zaplanowanych wydatków.

W r. 1955 bardziej niż kiedykolwiek musimy zgodnie z uchwalam partii i rządu rozwijać wszechstronną walkę o wzrost produkcji rolnej, o podniesienie na wyższy poziom kultury całego rolnictwa: indywidualnego, spółdzielczego, państwowego.

Obywatele posłowie! III Plenum Komitetu Centralnego PZPR, które odbyło się na początku bieżącego roku wytyczyło zadania na rok 1955, opracowało konkretny program dalszej koncentracji sił i środków dla podniesienia rolnictwa i zapewnienia wzrostu poziomu życiowego mas pracujących, program dalszego rozwoju przemysłu ciężkiego, a w szczególności przemysłu produkującego paliwa, surowce i inne środki produkcji. Rozwój bowiem przemysłu ciężkiego stanowi fundament i niezastąpioną dźwignię rozwoju rolnictwa i przemysłu lekkiego, stanowi niezbędny warunek rozwoju sił wytwórczych kraju, wzrostu jego samoźności, jego sił obronnych i poziomu kulturalnego. Plenum wskazało drogę i metody realizacji tych zadań.

Wielkie i trudne zadania roku bieżącego wymagają mobilizacji wszystkich zdrowych sił narodu do uporczywej pracy nad wykonaniem narodowego planu gospodarczego i budżetu państwowego na rok 1955.

Ogromne możliwości i rezerwy tkwiące w gospodarce socjalistycznej, jednomyślnie poparcie mas pracujących dla polityki partii, wzrost twórczej energii i inicjatyw ludzi pracy naszego kraju — oto siły, które zabezpieczą wykonanie tych zadań.

Pełne wykonanie zadań narodowego planu gospodarczego i budżetu państwowego w r. 1955 — będzie równocześnie wykonaniem wytycznych III Zjazdu PZPR, będzie jeszcze jednym dowodem jednoci narodu polskiego budującego socjalizm.

W imieniu komisji budżetowej wnoszę o uchwalenie rządowego projektu ustawy budżetowej z poprawkami komisji (oklaski).

W 10 rocznicę

wyzwolenia Węgier

Uroczysta akademie w Budapeszcie

BUDAPEST, 4. 4. W Państwowym Teatrze Opery i Baletu w Budapeszcie odbyła się 3. hm., z okazji 10 rocznicy wyzwolenia Węgier przez Armie Radziecką, uroczysta akademie zorganizowana przez Komitet Centralny Węgierskiej Partii Pracujących, Prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej, Radę Ministrów WRL oraz Radę Patriotycznego Frontu Ludowego.

Akademie otworzył przewodniczący Prezydium Węgierskiej Republiki Ludowej Istvan Dobi.

Referat poświęcony 10 rocznicy wyzwolenia Węgier przez

Armie Radziecką wygłosił pierwszy sekretarz KC Węgierskiej Partii Pracujących Matyas Rakosi.

Szef radzieckiej delegacji rządowej K. J. Woroszyłow wygłosił następnie przemówienie powitalne.

Przemówienia powitalne wygłosili szefowie delegacji rządowych, które przybyły na obchody 10-lecia wyzwolenia Węgierskiej Republiki Ludowej.

W imieniu KC Węgierskiej Partii Pracujących złożył wieniec na placu Wolności w Budapeszcie uroczystości złożeń wienieców u stóp pomnika żołnierzy radzieckich poległych w walce o wyzwolenie Węgier. Na placu zebrały się wielotysięczne rzesze ludzi pracy.

W imieniu Rady Ministrów — pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Andras Hegedues, w imieniu Rady Patriotycznego Frontu Ludowego — przewodniczący Rady Pal Szabo.

Członkowie radzieckiej delegacji rządowej z przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Woroszyłowem na czele złożyli wieniec z napisem na szarfie: „Od delegacji rządowej ZSRR“.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, jak również od poselstw Jugosławii i Izraela.

Złożone zostały także wieniec od delegacji rządowych Chłopskiej Republiki Ludowej, Polscy, Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii, NRD, Albanii, Koreańskiej Republi

(Korespondencja własna z Warszawy)

ZET-KA

Pyścigu P

nch.

komite
ażacze c

jących za

год. 10-1
